

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16C/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714216934
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Brašková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714216934.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Braškovou v právnej veci žalobcu : P. F., H.. XX.XX.XXXX, C. D. Q. XX, R. R. proti žalovanému : Provident Financial s.r.o., sídlo : Mlynské nivy 49, Bratislava, IČO : 35 805 731, právne zastúpený De minimis, spol. s r.o., IČO : 36 868 949, sídlo Lovinského 22, Bratislava, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 1473,34 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným Okresnému súdu Martin dňa 19.12.2014, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozsudok, v zmysle ktorého by určil, že úvery poskytnuté žalovaným pre žalobcu na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXX zo dňa 15.11.2013 a na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXX zo dňa 20.01.2014 sa považujú za spotrebiteľské úvery bezúročné a bez poplatkov, zároveň sa domáhal, aby mu žalovaný uhradil trovy konania. Vo svojom návrhu uviedol, že uzavrel so žalovaným dňa 15.11.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX a zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma 1 140,- eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Poskytnuté finančné prostriedky sa zaviazal splácať v 60 týždenných splátkach po 25,56 eur. Uvedené finančné prostriedky mu boli poskytnuté za odplatu v sume 980 eur, pričom uvedená suma tvorí úrok vo výške 164,16 eur, poplatok v sume 229,14 eur a odmenu za poskytnutie úveru vo výške 587,10 eur. Z uvedeného vyplýva, že ročný úrok predstavuje fixne 22,38 % a RPMN predstavuje 70,38%. Žalobca z poskytnutého úveru uhradil 1069,80 eur. Žalobca so žalovaným uzavrel dňa 20.01.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 570856506 a zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma 600 eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Poskytnuté finančné prostriedky sa zaviazal splácať v 60 týždenných splátkach po 13,45 eur. Uvedené finančné prostriedky mu boli poskytnuté za odplatu v sume 516 eur ročne, pričom uvedená suma tvorí úrok vo výške 86,40 eur, poplatok v sume 120,60 eur a odmena za poskytnutie úveru v sume 309 eur. Z uvedeného vyplýva, že ročný úrok predstavuje fixne 22,38 %, RPMN predstavuje 70,38 %. Žalobca k dnešnému dňu z poskytnutého úveru uhradil sumu 370,80 eur. Uviedol, že vyššie uvedené zmluvy je potrebné posudzovať ako spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvy uzavreté medzi dodávateľom a spotrebiteľom, žalovaný poskytol žalobcovi úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalobca nekonal v rámci podnikania alebo obchodnej činnosti. Uviedol, že z obsahu a formy je zrejmé, že ide o formulárovú zmluvu, ktorej predtlač mal žalovaný pripravenú a dopisoval do nej len konkrétne údaje žalobcu, ktorý obsah tejto zmluvy nemohol ovplyvniť ani neovplyvnil. Uviedol, že obe zmluvy, ktoré žalobca uzavrel so žalovaným neobsahujú dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, uvedené nemožno považovať za splnené údajom o výške a počte splátok bez uvedenia prvej a poslednej splátky. Zmluvy ďalej neobsahujú celkovú výšku spotrebiteľského úveru, nakoľko účelovo

tzv. odmena za poskytnutie služby spočívajúcej v prevzatí finančnej hotovosti je uvedená osobitne v zmluvách o zabezpečení splátok úveru a spotrebiteľ tak nemá informáciu o celkovej výške úveru. Zmluvy rovnako neobsahujú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda zmluvy neobsahujú rozčlenenie jednotlivých splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky, nie je postačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Z uvedeného obe zmluvy považoval za bezúročné a bez poplatkov. Uviedol, že má na tomto určení naliehavý právny záujem, nakoľko uvedené úvery nie sú v celosti uhradené a bez tohto určenia by žalovaný mohol od žalobcu naďalej požadovať uhradenie úrokov a poplatkov, t.j. bez takéhoto určenia by zostalo právne postavenie žalobcu neisté.

Žalovaný sa k žalobnému návrhu vyjadril podaním doručeným Okresnému súdu Martin dňa 02.02.2015, kde uviedol, že žalobca nároky uplatnené žalobcom neuznáva. Uviedol, že naliehavý právny záujem musí byť vždy preukázaný a jeho prítomnosť nevyplýva priamo zo zákona ako to tvrdí žalobca. Uviedol, že naliehavý právny záujem nie je daný automaticky už len tým, že žalobca je spotrebiteľom, ale každý prípad je potrebné posudzovať individuálne. Právnu neistotu by mohol mať žalobca len v situácii, ak by zaplatil aspoň istinu poskytnutých úverov. Iba vtedy by mohol mať neistotu, či má voči žalovanému nejaký dlh, alebo nie. Dokiaľ žalobca nesplatí istinu poskytnutého úveru, nemôže byť v akejkoľvek právnej neistote. V tej by mohol byť až v prípade, ak by doplatil istinu úverov a zároveň by zvyšok nárokov žalovaného nebol premlčaný, pretože na premlčanie sú už súdy povinné prihliadať ex off, čiže ani pri takejto alternatíve nehrozí žalobcovi žiadne potenciálne riziko či právna neistota. V danom prípade určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti nemá žiadny konkrétny cieľ, je predčasné a ide iba o akademický spor v situácii, kedy žalobca nemá žiadnu konkrétnu právnu istotu. Uviedol, že žalobca postavil žalobu na tom, že zmluvy o úvere neobsahujú zákonné náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 konkrétne v písm. f),g),k) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že takúto argumentáciu považuje za nesprávnu a nevychádzajúcu z reálneho skutkového základu. Uviedol, že v zmluvách o úvere sa uvádza, že „úver sa za podmienok podľa tejto zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov“ ako aj to, že „konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Uvedeným znením je nielen každému zákazníkovi žalovaného zrejma doba trvania zmluvy, ako aj termín konečnej splatnosti, no najpodstatnejšie je, že žalovaný uvedeným znením učinil zadosť aj zákonnej požiadavke splnenia týchto náležitostí. Ďalej uviedol, že v zmluvách o úvere sa okrem iného tiež uvádza, že výška úveru je 1140 eur (pri prvom úvere) a 600 eur (pri druhom úvere). Uvedený údaj o výške úveru ako aj oficiálnej mene. Spôsob čerpania úveru si v rozhodnom čase mohol zákazník zvoliť z dvoch alternatív a to v rámci tzv. hotovostného režimu alebo bezhotovostného režimu. Žalobca si v oboch prípadoch zvolil hotovostný režim, kedy bola celá suma úveru vyplatená zákazníkovi v hotovosti pri podpise zmlúv o úvere, čo žalobca potvrdil vlastným podpisom. Uviedol že v zmluvách o úvere sa uvádza : celkové náklady podľa zmluvy o úvere predstavujú : „ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38%; „priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 46,06 % (pri prvom úvere), resp. 45,94% (pri druhom úvere)“, úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38% p.a. a údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je v zmluvách o úvere tiež uvedený, keď sa v nich uvádza že a) výška úveru je 1140 eur (pri prvom úvere), resp. 600 eur (pri druhom úvere), b) výška úroku je 22,38% p.a. c) výška jediného poplatku t.j. poplatku za garantovanú službu je 229,14 eur (pri prvom úvere), resp. 120,60 eur (pri druhom úvere) d) celková čiastka tvorená súčtom úveru, celkových nákladov, je 1533,30 eur (pri prvom úvere), resp. 807 eur (pri druhom úvere), e) počet splátok, ktorými žalobca splatí celkovú dlžnú sumu je 60 týždenných splátok, f) výška jednotlivých týždenných splátok je 25,56 eur (pri prvom úvere), resp. 13,45 eur (pri druhom úvere), g) splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy o úvere, splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom konečným dňom splatnosti celkovej dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň. 60 týždňa po uzavretí zmluvy o úvere. Tým učinil žalovaný právnej úprave zadosť keďže „ustanovenie v znení „zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, „nemožno vykladať tak, že by dodávateľ v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, samostatne výšku, počet a termíny splátok úrokov a samostatne výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov“. Z vyššie uvedených dôvodov považoval žalovaný námietky žalobcu k náležitostiam zmlúv o úvere za nesprávne a to v celom rozsahu. Uviedol, že zmluva o zabezpečení splátok úveru je inominátna zmluva akcesorickej povahy k zmluve o úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru obsahuje ustanovenia o predmete plnenia, jeho cene pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Je z nich zrejmé, aká

je odmena za doplnkovú službu, ako aj to, za čo sa táto odmena platí, t.j. v čom spočíva podstata služby, ktoré žalobca využíval. Zmluva je akcesorickej povahy k zmluve o úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Uviedol, že existencia zmluvy o zabezpečení splátok úveru je podmienená predchádzajúcim poskytnutím úveru na základe zmluvy o úvere. Táto podmienenosť nie je obojstranná, pretože existencia úverového vzťahu nie je podmienená existenciou zmluvy o zabezpečení splátok úveru, čo potvrdzuje aj fakt, že niektorí zákazníci žalovaného sa rozhodli pre túto doplnkovú službu a niektorí nie. Zmluva o zabezpečení splátok úveru je akcesorickej povahy k zmluve o úvere, no nie je podmienkou získania úveru, preto sa odmena za túto službu ani nezapočítava podľa zákona o spotrebiteľských úveroch do RPMN, čo preukazujú aj stanoviská Ministerstva financií Slovenskej republiky a Slovenskej obchodnej inšpekcie, ako aj rozdielna prax všeobecných súdov. Rovnako ako sa každý zákazník môže sám rozhodnúť, či osloví žalovaného s požiadavkou o poskytnutie úveru, rovnako tak sa slobodne rozhoduje či si v prípade poskytnutia úveru želá využívať doplnkovú službu, ktorú žalovaný poskytuje na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru a splácať splátky úveru priamo vo svojej domácnosti. Táto služba je doplnková, t.j. nie je v žiadnom prípade podmienkou získania úveru. Náklady za vyberanie splátok úveru priamo v domácnosti žalobcu prostredníctvom obchodného zástupcu sú nadštandardné služby, ktoré si zákazník môže zvoliť a to ako doplnkovú službu k úveru a preto sa tieto náklady nezahŕňajú do výpočtu RPMN, čo jednoznačne vyplýva z právnej úpravy ako aj konštantnej rozhodovacej činnosti súdov. Inými slovami zákon o spotrebiteľských úveroch sa na zmluvy o zabezpečení splátok úveru nevzťahuje.

Súd vo veci vykonal niekoľko pojednávaní na ktorých žalobca zotrval na svojom návrhu, žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými do súdneho spisu a zistil tento skutkový a právny stav :

Žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 15.11.2013. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 1140 eur. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 164,16 eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 229,14 eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38%. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť žalobcovi na základe zmluvy /tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu/ predstavoval sumu 1533,30 eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavovala 46,06 %. Zákazník mal splatiť žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola 25,56 eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola 25,26 eur. Úver za podmienok podľa zmluvy bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalobca si zvolil hotovostný režim. Úver mu bol poskytnutý v hotovosti. Podľa tohto režimu bolo dohodnuté, že zákazník spláca splátky osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky, alebo vkladom na účet žalovaného. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy bol deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. K predmetnej zmluve žalobca a žalovaný uzavreli dňa 15.11.2013 Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. V zmysle predmetnej zmluvy sa zákazník - žalobca zaviazal, zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 587,10 eur. Zákazník - žalobca sa zaviazal splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 9,78 eur a poslednú splátku vo výške 10,08 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zaniká dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov oboch zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorého splátky sú predmetom služby. Žalobca predmetný spotrebiteľský úver splácal, na úver uhradil sumu 1069,80 eur.

Žalobca a žalovaný uzavreli ďalej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 20.01.2014. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 600 eur. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 86,40 eur a poplatok za

garantovanú službu pevnou sumou 120,60 eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38%. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť žalobcovi na základe zmluvy /tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu/ predstavoval sumu 807 eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavovala 45,94 %. Zákazník mal splatiť žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola 13,45 eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola 13,45 eur. Úver za podmienok podľa zmluvy bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalobca si zvolil hotovostný režim. Úver mu bol poskytnutý v hotovosti. Podľa tohto režimu bolo dohodnuté, že zákazník spláca splátky osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky, alebo vkladom na účet žalovaného. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy bol deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. K predmetnej zmluve žalobca a žalovaný uzavreli dňa 20.01.2014 Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. V zmysle predmetnej zmluvy sa zákazník - žalobca zaviazal, zaplatiť žalobcovi odmenu vo výške 309 eur. Zákazník - žalobca sa zaviazal splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 5,15 eur a poslednú splátku vo výške 5,15 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zaniká dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov oboch zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorého splátky sú predmetom služby. Žalobca predmetný spotrebiteľský úver splácal, na úver zaplatil 370,80 eur.

Žalobca sa v konaní domáha, aby súd určil, že úvery poskytnuté žalovaným pre žalobcu na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru č. 57014127 zo dňa 15.11.2013 a na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2014 sa považujú za spotrebiteľské úvery bezúročné a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a), b), d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu,

alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovení OZ je zmluva o úvere považovaná za tzv. absolútny obchod. Avšak bolo preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalovaný vystupoval v pozícii spotrebiteľa, tzn. že mu boli poskytnuté spotrebiteľské úvery, ako to vyplynulo zo Zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Preto súd mal za to, že je potrebné na vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovaným použiť primárne špeciálny predpis, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak tento špeciálny zákon určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, a to na základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadne ďalšie použitie noriem práva obchodného, tzn. že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v OZ a vo vykonávacích predpisoch.

Súd mal preukázané že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 15.11.2013 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX B. Zmluva o zabezpečení splátok úveru a dňa 20.01.2014 Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX a Zmluva o zabezpečení splátok úveru. Súd Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.11.2013 a zo dňa 20.01.2014, uzavreté medzi žalobcom a žalovaným, vyhodnotil ako spotrebiteľské zmluvy podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, nakoľko žalobca ich podpísal ako fyzická osoba nepodnikateľ s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla, čísla občianskeho preukazu, a teda v predmetnom zmluvnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4 OZ.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Súd na rozdiel od žalovaného mal za to, že v konaní bol preukázaný naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa žalobca domáhal. Súd mal za to, že keďže úvery zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere ešte neboli zo strany žalobcu splatené, nebola úplne splatená ani istina úverov, že v konaní bol zo strany žalobcu preukázaný naliehavý právny záujem, nakoľko bez tohto určenia by sa stalo postavenie žalobcu právne neistým. Žalobca by nevedel, nemal istotu v akej výške by mal predmetné úvery žalovanému zaplatiť.

Pokiaľ ide o merito veci, súd mal za to, že nárok žalobcu, ktorého sa domáha, nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a preto rozhodoval o nároku žalobcu, tak ako si ho uplatnil v petite žaloby. Žalobca sa domáhal, že úvery poskytnuté žalovaným na základe zmlúv o úvere ako aj zmlúv o zabezpečení splátok úveru sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Ako prvý dôvod žalobca uviedol, že zmluvy o úvere neobsahujú dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd na rozdiel od žalobcu mal za to, že zmluvy o úvere predmetné údaje obsahujú. V samotných zmluvách je uvedené, že „Úver za podmienok podľa zmluvy je poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy.“ Ďalej je v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uvedené „Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy bol deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy.“ Súd mal za to, že termín konečnej splatnosti ako aj doba trvania zmluvy nemusí byť uvedený konkrétnym dňom- dátumom, ale môže byť určený aj inak a to spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o tom, kedy nastáva konečná splatnosť úveru, príp. na akú dobu je zmluva uzavretá. Súd mal za to, že keďže v zmluve je uvedené, že úver je poskytnutý na dobu 60 týždňov a, že prvá splátka je splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a že konečná splatnosť úveru nastáva siedmy deň 60 -teho týždňa, tento údaj je dostatočne jasný a určitý a nevzbudzuje pochybnosti o tom, kedy nastáva konečná splatnosť úveru a na akú dobu bola zmluva o úvere uzavretá. Súd mal

za to, že uvedené je v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu nemožno úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov.

Ďalej žalobca ako dôvod, pre ktorý by mal súd určiť, že úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere sú bezúročné a bez poplatkov uviedol ten, že zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. musí obsahovať g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie a podľa § 2 písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, avšak odmena za poskytnutie služby spočívajúcej v prevzatí finančnej hotovosti je uvedená osobitne v zmluvách o zabezpečení splátok úveru. Súd na rozdiel od žalobcu mal za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj v súlade s predmetným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch a to z nasledovných dôvodov. Súd mal za to, že aj keď zmluva o zabezpečení splátok úveru súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v konaní nebolo preukázané, žeby túto zmluvu musel žalobca uzavrieť pri resp. spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Súd mal za to, že na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola žalobcovi poskytnutá len doplnková služba, ktorá je nadštandardnou službou, ktorá je dobrovoľná a ktorá je spoplatnená. Súd uvedenú zmluvu vyhodnotil ako akcesorickú voči hlavnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, t.j. táto zmluva nemôže bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere existovať, ale naopak takáto viazanosť neexistuje, t.j. zmluva o spotrebiteľskom úvere môže existovať aj bez tejto zmluvy. Súd mal za to, že bolo na voľi spotrebiteľa - žalobcu, či predmetnú zmluvu uzavrie alebo nie. Ak by ju neuzavrel, priamo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere mu vyplývali ďalšie spôsoby ako mohol úver splácať - a to osobne alebo vkladom na účet žalobcu uvedený priamo v zmluve. Nakoľko spôsob splácania bol na voľbe žalobcu a nebol podmienkou získania úveru nemožno odplatu za túto službu zahŕňať do celkových nákladov spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Vzhľadom k tomu, že súd mal za to, že uzavretie zmluvy o zabezpečení splátok úveru nebolo nevyhnutnou podmienkou získania spotrebiteľského úveru, odplatu za túto službu nemožno zahŕňať do celkových nákladov spotrebiteľského úveru. Vzhľadom k uvedenému súd mal za to, že ani z tohto dôvodu nemožno považovať úvery za bezúročné a bez poplatkov. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že podľa stanoviska Ministerstva financií SR zo dňa 06.10.2014 náklady za osobné prevzatie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorá sa poskytuje na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru sa do výpočtu RPMN nezahrňujú. Keďže má spotrebiteľ na výber viaceru možností a uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru, náklady na túto doplnkovú službu sa nezahrňujú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda nevstupujú do výpočtu RPMN.

Ďalej sa žalobca dožadoval určenia že úvery sú bezúročné a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluvy o úvere neobsahujú výšku počet, a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd uvádza, že s tvrdením žalobcu sa nestotožňuje a to z nasledovných dôvodov. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.11.2013 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 1140 eur. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 164,16 eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 229,14 eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38%. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť žalobcovi na základe zmluvy /tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu/ predstavoval sumu 1533,30 eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavovala 46,06 %. Zákazník mal splatiť žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola 25,56 eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola 25,26 eur. Úver za podmienok podľa zmluvy bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy bol deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere zo dňa 20.01.2014 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 600 eur. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 86,40 eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 120,60 eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38%. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť žalobcovi na základe zmluvy /tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy o pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu/ predstavoval sumu 807 eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavovala 45,94 %. Zákazník mal splatiť žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola 13,45 eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola 13,45 eur. Úver za podmienok podľa zmluvy bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy bol deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Z uvedeného je teda zrejmé, že pokiaľ je v zmluve uvedené, že dlžník má splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach, pričom je špecifikovaná ich splatnosť, výška a je z nej zrejmé, že v splátkach sú zahrnuté aj ostatné náklady úveru (teda aj úroky a poplatky), možno mať za to, že spotrebiteľ - žalobca bol uvedenými zmluvnými dojednaniami dostatočne upovedomený o tom, kedy a v akej výške má istinu spolu s úrokom a odplatom za poskytnutie úveru splácať, čo je zároveň zmyslom ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z predmetného ustanovenia nemožno vyvodiť, že by žalovaný v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, samostatne výšku, počet a termíny splátok úrokov a samostatne výšku počet a termíny splátok iných poplatkov. Na to, aby bola v súlade s predmetným ustanovením zákona, podľa názoru súdu stačí, aby zo zmluvy bola zrejماً výška splátok, čo je zahrnuté v splátkach, ich splatnosť a počet, čo v predmetných zmluvách uvedené je.

V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 15.06.2015 žalobca uviedol, že zmluvu o zabezpečení splátok úveru považuje za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods.1 OZ a preto je neplatná. Aj keď sa žalobca nedomáhal určenia neplatnosti tejto zmluvy samotným žalobným návrhom súd sa zaoberal aj touto námietkou. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Súd mal za to, že uvedenú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku nakoľko jednak sa týka hlavného predmetu plnenia. Zároveň súd ju považuje za vyjadrenú určito, jasne a zrozumiteľne. Preto podľa názoru súdu táto zmluva nemôže byť preskúmaná ako neprijateľná podmienka. Zmluvná podmienka o odmene za službu zabezpečenia splátok úveru nijako neznevýhodňuje postavenie žalobcu pokiaľ ide o samotný úver a preto ani z tohto dôvodu nemôže ísť o neprijateľnú podmienku. Táto zmluva má len akcesorickú povahu a zároveň je na voľbe zákazníka či ju uzavrie alebo nie. Nie je podmienkou platnosti samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto by nemala byť preskúmaná ako neprijateľná podmienka.

Zároveň mal súd za to, že pri zmluvách o zabezpečení splátok úveru sa nemožno dožadovať, že je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko tieto zmluvy sú zmluvami akcesorickej povahy vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho tieto sa týkajú len spôsobu splácania úveru. V tejto zmluve bola dojednaná odplata za doplnkové služby, ktorá netvorí súčasť nákladov spotrebiteľského úveru a preto sa podľa názoru súdu nemožno pri nej domáhať toho, že je bezúročná a bez poplatkov.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Na záver sú uvádza, že žalobca navrhol vo veci vypočuť ako svedka pani D., ako zástupkyňu žalovaného, s ktorou mal uzavrieť zmluvu. Napriek výzve súdu, súdu neoznámil kontaktnú adresu tejto svedkyne. Na ďalšom pojednávaní žalobca oznámil súdu, že netrvá na jej vypočutí. Nakoľko ide o sporové konanie, ktoré sa vyznačuje svojou kontradiktórnosťou, súd vzhľadom k tomu, že žalobca netrval na vypočutí svedka tohto nevypočuť. Zároveň mal za to, že jeho výpoveď by nevniesla do veci nové skutočnosti, ktoré nebolo možné získať z ostatných vykonaných dôkazov.

Súd na záver ešte poukazuje na podstatnú skutočnosť, a to že žalobca má vysokoškolské vzdelanie ekonomické. Zmluvy o úvere ako aj zmluvy o zabezpečení splátok úveru uzatváral opätovne, tzn. že minimálne keď nie pri prvej, pri druhej musel byť riadne oboznámený s podmienkami poskytnutia úveru, jeho čerpania a splácania. Zmluvy uzatváral doma, teda v prostredí ktoré poznal. Preto mal súd za to, že tvrdenie, že bol pod nátlakom pani od žalovaného pri uzatváraní zmlúv neobstojí, súd mal za to, že tento nátlak nebol zo strany žalobcu žiadnym spôsobom preukázaný. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že zo súdneho spisu je zrejmé, že žalobca aj voči inému nebankovému subjektu, od ktorého čerpal spotrebiteľský úver sa domáhal toho, aby bolo určené že úver je bezúčelový a bez poplatkov, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Martin sp. zn. 18C/18/2014 .

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 1473,34 eur, a to za

- Prevzatie a prípravu právneho zastúpenia (26.01.2015) v zmysle § 13a ods. 1 písm. a), vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) cit vyhlášky podľa ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami a v spojení s § 13 ods. 3 cit vyhlášky podľa ktorého pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty vecí s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach t.j. vo výške 86,04 eur bez DPH
- Vyjadrenie žalovaného k žalobnému návrhu v zmysle § 13a ods. 1 písm. c.) cit vyhlášky v spojení s § 11 ods. 1 cit vyhlášky a s § 13 ods. 3 cit. vyhlášky , t.j. vo výške 86,04 eur bez DPH
- 3x účasť na pojednávaní v zmysle § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky v spojení s § 11 ods. 1 cit vyhlášky a § 13 ods. 3 cit. vyhlášky a to dňa 10.03.2015, dňa 05.05.2015 a dňa 09.09.2015, t.j. 3x t.j. 86,04 eur bez DPH, spolu 258,12 eur bez DPH
- 5x režijný paušál po 8,39 eur v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhlášky t.j. 41,95 eur bez DPH
- Cestovné náhrady (podľa § 15 ods. 1 písm. a) cit vyhlášky, podľa ktorého advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy) a to za účasť na pojednávaní dňa 10.03.2015 vo výške 134,49 eur /50,68 eur (4,58 x 10,4 x 1,064) + 83,81 eur (458 x 0,183 eur)/, dňa 05.05.2015 vo výške 134,49 eur /50,68 eur (4,58 x 10,4 x 1,064) + 83,81 eur (458 x 0,183 eur)/ a dňa 09.09.2015 vo výške 134,49 eur /50,68 eur (4,58 x 10,4 x 1,064) + 83,81 eur (458 x 0,183 eur)/ t.j. spolu 403,48 eur s DPH
- Náhradu za stratu času (podľa §17 citovanej vyhlášky, podľa ktorej pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu) za účasť na pojednávaní dňa 10.03.2015, 05.05.2015 a dňa 09.09.2015, za každé pojednávanie za 10 začatých polhodín, t.j. za 3 pojednávania za 30 začatých polhodín v sume 13,98 eur za každú začatú polhodinu t.j. 30 x 13,98 eur, t.j. spolu 419,40 eur bez DPH
- Plus 20% DPH, t.j. spolu 1473,34 eur s DPH.

Súd žalovanému priznal trovy právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. nakoľko nebolo možné určiť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Súd zároveň priznal žalovanému trovy právneho zastúpenia podľa ust. §13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty vecí s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Avšak nakoľko zmluvy o zabezpečení splátok úveru považoval súd za akcesorické zmluvy k zmluvám o spotrebiteľských úveroch a teda mal za to, že je ich potrebné posudzovať spolu so zmluvami o spotrebiteľských úveroch, súd na rozdiel od žalovaného mal za to, že došlo k spojeniu len dvoch vecí, nie štyroch, tak ako to uviedol žalovaný, a preto súd žalovanému priznal trovy konania zvýšené o príslušnú jednu tretinu (za ďalšiu spojenú vec), nie tak ako si to uplatnil žalovaný, ktorý si zvýšil tarifnú odmenu tri krát o príslušnú jednu tretinu (za ďalšie tri spojené veci). Priznané trovy konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, dvojmo (§ 204 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov